

Ένας συναρπαστικός χειμώνας

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Σεπτέμβριος 2007 • Τεύχος 207

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Ο κανόνας λέει ότι κάποιες από αυτές θα πάνε κατευθείαν στα ράφια των βίντεο κλιπ ή θα παιχτούν απαραίτητες σε κάποια αίθουσα, μόνο και μόνο για να αποκτήσουν τα εύσημα της κινηματογραφικής προβολής. Μερικές θα αποκλειστούν γιατί έτσι έκριναν τα κεφάλια της αμερικανικής διανομής, που ελάχιστα γνωρίζουν για το τι προοπτικές έχουν μερικές «μικρές» ταινίες με τον κατάλληλο χειρισμό από «έξυπνους» αιθουσάρχες και «θερμή» διακίνηση. Για το σινεφίλ θεατή, βέβαια, το ότι φέτος αγοράστηκαν από το φεστιβάλ Κανών σχεδόν τα πάντα, μια και στο παιχνίδι μπήκαν καινούριες εταιρίες διανομής, όπως η Hollywood Entertainment, η Seven Films και η Master, μόνο καλά νέα μπορεί να σημαίνει. Το πού θα βρεθούν αίθουσες, ιδίως στην πόλη μας, για να προβάλουν αυτόν τον όγκο ταινιών είναι ένα άλλο ερώτημα στο οποίο καλούνται να απαντήσουν τα Ολύμπια, Βακούρα, Μακεδονικόν, Κολλοσσαίο και η καινούρια Φαργκάνη που εγκαινιάζεται τον Οκτώβρη.

Κράτα μικρό καλάνθι...

Οι μεγαλύτεροι κινηματογραφικοί μαγνήτες στη σκηνοθεσία πάνε χέρι χέρι με τις μεγαλύτερες απογοητεύσεις... Μερικές φορές πάλι όχι. Ίδωμεν. Ο Ντέιβιντ Φίντσερ έδειξε ένα διαφορετικό –πιο ήπιων τόνων– πρόσωπο στο **Zodiac** και τα κατάφερε χάρη και στο πρωταγωνιστικό του δίδυμο. Περιμένουμε με προσδοκία το **American Gangster** του Ρίντλεϊ Σκοτ, ο οποίος μας έδωσε ένα φάσκειλο με το περσινό «Μια Καλή Χρονιά» (που κι ως τίτλος απείχε πολύ από την αλήθεια). Επιμένει στον Ράσελ Κρούου και θέτει ως αντίπαλό του τον πιο αναγνωρίσιμο μαύρο ηθοποιό του καιρού μας, τον Ντένζελ Γουόσινγκτον, για να διηγηθεί την πραγματική ιστορία ενός μεγάλου ναρκοπωλείου στο Χάρλεμ του '70. Ο Γούντι Άλεν επανέρχεται στο δράμα, και πολύ καλά κάνει, με το **Cassandra's Dream** βάζοντας τους ήρωες του, Γιούαν ΜακΓκρέγκορ και Κόλιν Φάρελ, να «σφάζονται» για μια γυναίκα (όχι τη Σκάρλετ Γκόχανσον) και πολλά λεφτά. Ο Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ, που μας είπε πολύ περισσότερα απ' ότι περιμέναμε με το «Τέλος της Βίας», παραδίδει το **Eastern Promises** με μια παρόμοια ιστορία καταραμένων ηρώων, αυτή τη φορά από τη ρωσική μαφία του Λονδίνου, ανταλλάσσοντας απλώς στο πλευρό του Βίγκο Μόρτενσεν, τη Μαρία Μπέλο με μια άλλη ταλαντούχα ξανθιά, τη Ναόμι Γουότς. Ο Νιλ Τζόρνταν επιλέγει θρίλερ και τη Τζόντι Φόστερ σε ρόλο εκδικητή του εγκλήματος, με αιχμή του δόρατος το θέμα της αυτοδικίας στο **The Brave One**. Οι αδελφοί Κοέν στρέφονται στο νέο-γουέστερν με το **No Country for Old Men**, με ατού τους αγαπημένους Τόμι Λι Τζόουνς και Χαβιέ Μπαρδέμ και τη μοναδική τους ικανότητα να χειρίζονται το θέμα έγκλημα και τιμωρία. Ο Τιμ Μπάρτον επαναφέρει για έκτη φορά ως ήρωα στα φανταστικά σύμπαντά του, τον Τζόνι Ντεπ, στο ρόλο του **Sweeney Todd**, ενός εκδικητικού μπαρμπέρη του 19ου αιώνα. Στο πλευρό του η Έλενα Μπόναμ Κάρτερ... φυσικά. Ο Στίβεν Σπίλμπεργκ, επιτέλους μετά από 12 χρόνια αναμονής,

Πάνω από 300 ταινίες προορίζονται να βγουν στις ελληνικές αίθουσες τη χειμερινή σεζόν που ήδη άνοιξε από τις 6 του Σεπτεμβρίου και θα ολοκληρωθεί το Μάιο. Αν αναρωτιέστε για το αν το φιλοθεάμον κοινό, μπορεί να «στηρίξει» τόσες πολλές ταινίες, η απάντηση είναι κατηγορηματικά όχι. Το απέδειξε η περσινή χρονιά, στην οποία, μάλιστα, διακινήθηκαν πολύ λιγότερες.

Μια ταινία την ημέρα...

της Κίας Τζήμου

Cassandra's Dream

No Country for Old Men

Indiana Jones and the City of Gods

1 ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σεπτέμβριος 2007 • Τεύχος 207

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ
protoplano@filmfestival.gr

Εκδότης • Δέσποινα Μουζάκη
Διευθυντής • Γιώργος Τούλας
Αρχισυντάκτρια • Τζένη Παυλίδου

Συντάκτες Τεύχους
Αλέξης Δερμεντζόγλου • Γκέλυ Μαδεμλή •
Βαρβάρα Μπασδέκη • Βούλα Παλαιολόγου •
Κία Τζήμου

Αρχικός Σχεδιασμός
Dolphins

Παραγωγή
ΜΟΥΓΚΟΣ - ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

κατέληξε σε ένα σενάριο (όπως - όπως;) υπό την απειλή της αποχώρησης του Χάρισον Φορντ και ο τέταρτος Ινδιάνα Τζόουνς αριθάρει το Μάη υπό τον τίτλο **Indiana Jones and the City of Gods** και συμπρωταγωνιστές τους Κέιτ Μπλάνσετ και Σία Λεμπούφ.

Καιρό είχαμε να ακούσουμε και για τον Πολ Τόμας –«Μανόλια»– Άντερσον και αναμένουμε με αγωνία το **There will be Blood** με τον Ντανιέλ Ντέι Λιούις σε ρόλο πετρελαιά στις αρχές του προηγούμενου αιώνα. Όσο για τον Στήβεν Σόντερμπεργκ, στρέφεται στο βιογραφικό δράμα **The Argentine** σε δύο μέρη (θ' ακολουθήσει το **Guerilla**) για τη ζωή του Τσε Γκεβάρα με τον Μπενίτσιο Ντελ Τόρο πρωταγωνιστή.

Παίξ' το Ξανά Σαμ

Κόλπο των αμερικάνικων στούντιο η σωρεία ριμέικ από ξένες ή και παλιότερες αμερικάνικες ταινίες που άφησαν εποχή. Κινδυνεύοντας να ξαναδούμε μέχρι και το «Όσα Παίρνει ο Άνεμος» –θεός φυλάξει– σε «βελτιωμένη» έκδοση, αρκεστείτε στο **Hairspray** του Άνταμ Σάνκμαν, το γνωστό καλτ μιούζικαλ του Τζον Γουότερς από τη δεκαετία του '80, με το Τζον Τραβόλτα ν' αντικαθιστά τη Ντιβάν, το μάρκετινγκ της παραγωγής να δουλεύει υπερωρίες, τις τρομπασισμένες κόμες, τα τραγούδια και τα κοστούμια να έχουν την τιμητική τους κι εμάς να αναρωτιόμαστε τι μας χρειαζόταν τώρα αυτό. Αχρείαστο θεωρούμε και το ρετουσάρισμα της αριστουργηματικής **Νύχτας με τις Μάσκες** του Τζον Κάρπεντερ από τον Ρομπ –μπρρρρρ– Ζόμπι και της **Ομίχλης** του ίδιου, παρ' ότι ο Φρανκ Ντάραμποντ που το αναλαμβάνει δε με καλάει καθόλου, αλλά και την **Εισβολή** του ταλαντούχου Όλιβερ –«Πείραμα», «Πτώση»– Χίρσμπίγκελ (τέταρτο ριμέικ του αριστουργηματικού αυτού σεναρίου επιστημονικής φαντασίας), που μάλλον βιάστηκε να ανοίξει τα μαγαζάκια του κατά

Χόλιγουντ μεριά. Τουλάχιστον, του έκατσε το ακτύπητο δίδυμο Νικόλ Κίντμαν, Ντάνιελ Κρεγκ. Επειδή οι Αμερικάνοι δεν διαβάζουν υπότιτλους, βάζουν τον Σκοτ Χικς να ξαναγυρίσει τη γερμανική «Bella Martha», που πολύ μας είχε αρέσει, υπό τον τίτλο **No Reservations** και πρωταγωνιστές τον Άαρον Έκκαρτ και την Κάθριν Ζέτα Τζόουνς. Ευχαριστώ, δεν θα πάρω. Αντιθέτως, δεν θα πω όχι στο **I am Legend** (ταινία επιστημονικής φαντασίας με τον τελευταίο επιζώντα επί της Γης να τα βρίσκει σκούρα) γιατί γουστάρω απείρως περισσότερο τον Γουίλ Σμιθ από τον Τσάρλτον Ίστον, στο **Σλουθ** δια χειρός Κένεθ –καβαλημένου– Μπράνα γιατί παραμένει βρετανικό με απείραχτο το αριστουργηματικό σενάριο του Χάρολτ Πίντερ, με τον Μάικλ Κέιν και πάλι πρωταγωνιστή και τον Τζουντ Λο στο πλευρό του, στο **3:10 to Yuma** γιατί εμπιστεύομαι τον Τζέιμς –«Corpland», «Walk the Line»– Μάνγκολτ και την επιλογή του Κρίστιαν Μπέιλ στο ρόλο του ραντζέρη της Άγριας Δύσης που τα βάζει με τον παράνομο Ράσελ Κρόου, στο **Funny Games** γιατί ανασκευάζεται από τον αρχικό δημιουργό του, Μίκαελ Χάνεκε, από κάτι παραπάνω θα ξέρει και επιλέγει τους Ναόμι Γουότς και Τιμ Ροθ στο ρόλο του ζευγαριού που πέφτει θύμα απίστευτης βίας μέσα στο σπίτι του, στο **The Day the Earth Stood Still** του Σκοτ – «Εξορκισμός της Έμιλυ Ρόουζ»– Ντέρικσον γιατί η κλασική ταινία επιστημονικής φαντασίας από το 1951, που καυτηριάζει το ψυχροπολεμικό κλίμα του μεταπολεμικού κόσμου, φαντάζει πλέον αστεία στα μάτια των νέων και είναι κρίμα να πέσει στη λήθη.

Μάγισσες, σκουπόξυλλα και χάρτινοι ήρωες

Τη διάβασα πριν χρόνια. Η «Τριλογία του Κόσμου» του Φίλιπ Πούλμαν βρίσκεται πολύ μακριά από τα ηθικοπλαστικά και απλοϊκά μηνύματα των «Χρονικών της Νάρνια», των οποίων το δεύτερο μέρος, **Ο Πρίγκιπας της Κασπίας**, θα δού-

με την άνοιξη και περισσότερο πλησιάζει στο πνεύμα της «Ιστορίας Χωρίς Τέλος» του Μίκαελ Έντε. Εξαιρετικό και φιλοσοφημένο κείμενο για εφήβους ελπίζουμε να τύχει της καλύτερης μεταχείρισης από την κινηματογραφική του μεταφορά δια χειρός Κρις Γουάιτζ: το **Αστέρι του Βορρά** είναι το πρώτο μέρος της τριλογίας «The Golden Compass», όπου οι Ντάνιελ Κρεγκ, Νικόλ Κίντμαν και Εύα Γκριν παλαισιώνουν τη μικρή Ντακότα Μπλου Ρίτσαρντς στο επικίνδυνο ταξίδι της σ' ένα παράλληλο σύμπαν γεμάτο μάγισσες και ζώα που μιλάνε και από το οποίο πρέπει να φέρει πίσω τον «κολλητό» της και να αποτρέψει την καταστροφή του εδώ κόσμου. Βιβλία ήταν και τα **Χρονικά του Σπάλιντεργουικ**, που πιο πολύ σε Λέμονι Σνίκετ μας κάνουν, με τον Φρέντι Χάιμορ να παίζει, με μια μικρή βοήθεια από την τεχνολογία, δυο δίδυμα αδέρφια. Σε μια παραμυθοχώρα βρίσκεται και η Μισέλ Φάιφερ να προσφέρει τη νεραϊδολάμψη της και ο Ρόμπερτ ΝτεΝίρο να προσδώσει το κύρος του στο **Stardust** του Μάθιου Βον. Το έτερο ιερό «τέρας», ο Ντάστιν Χόφμαν χρίζεται παιχνοδοπιός, ετών 243, δίπλα στη Νάταλι Πόρτμαν στο **Mr Magorium's Wonder Emporium** του Ζακ Χελμ. Ο Ρόμπερτ Ζεμέκις στρατολογείται να ξελασπώσει από προηγούμενες προσπάθειες επιπέδου σαχλαμάρας ένα από τα πιο διάσημα έπη. Συν τοις άλλοις, το **Beowulf** διαθέτει σταράτο καστ με Άντονι Χόπκινς, Αντζελίνα Τζολί, Ρόμπιν Ράιτ Πεν, Ρέι Γουάινστοουν και Τζον Μάλκοβιτς.

Οι φαν των κόμικς θα επαναπροσδιορίσουν τον **Απίθανο Χούλκ** μέσα από τα μάτια του Λουίς Λετεριέ και το φιζίκ του Έντουρντ Νόρτον, θα δουν για πρώτη φορά τον **Iron Man** με τη σάρκα και τα οστά του Ρόμπερτ –αγαπημένου– Ντάουνι Τζ. δίπλα στη Γκουίνεθ Πάλτρουου, θα γελάσουν μέχρι δακρύων με τον τρίτο **Αστερίξ** που πάει Ολυμπιακούς Αγώνες και θα δικαστούν συγκρίνοντας τον Τζόκερ - Τζακ Νίκολσον του Μπάρτον με

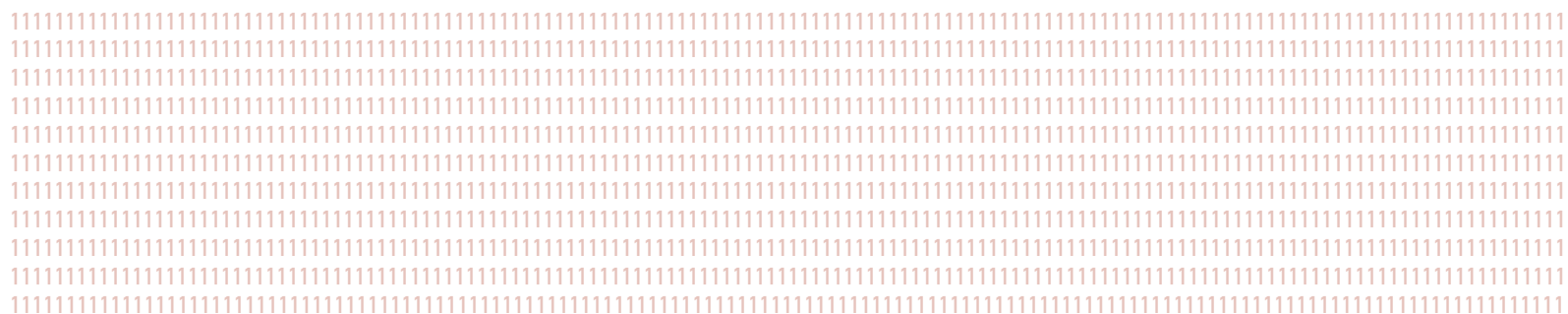
There Will be Blood

Hairspray

Αστέρι του Βορρά

The Assassination of Jesse James

τον Τζόκερ - Χιθ Λέτζερ του **Dark Knight**, όπου ο Κρίστοφερ Νόλαν συνεχίζει το μεγαλεπήβολο σχέδιό του να ολοκληρώσει τις περιπέτειες του Μπάτμαν με σαφώς πιο σκοτεινές αποχρώσεις.

Η αβάσταχτη ελαφρότητα της ρομαντζάδας

Το παιχνίδι εδώ θα παιχτεί στη δημοτικότητα των πρωταγωνιστών. Έχετε να διαλέξετε ανάμεσα στους: Κέιτ Χάντσον και Μάθιου Μακκονάχι (**Fool's Gold** του Άντι Τέναντ), Στιβ Καρέλ και Ζιλιέτ Μπινός (**Dan in real life** του Πίτερ Χότζες)

Τζορτζ Κλούνεϊ και Ρενέ Ζελβέγκερ (**Leatherheads** του Τζορτζ Κλούνεϊ), Σκάρλετ Γιόχανσον και Πολ Τζιαμάτι (**The Nanny Diaries** των Σάρι Σπρίνγκερ Μπέρμαν, Ρόμπερτ Πουλτσίνι), Ούμα Θέρμαν και Κόλιν Φερθ (**An Accidental Husband** του Γκρίφιν Νταν), Λουκ Ουίλσον και Ράντα Μισέλ (**Henry Poole is Here** του Μαρκ Πέλιγγκτον) και άλλους ερωτευμένους που τα δίνουν όλα στο βωμό του happy end.

Οι Ανατρεπτικοί

Ο Γουές Άντερσον της «Οικογένειας Τενενμπάουμ» επανέρχεται με το **The Darjeeling Limited** και ένα ταξίδι με τρένο που θα φέρει πιο κοντά τρία αδέρφια. Ο Μισέλ Γκοντρί αυτοσχεδιάζει στο **Be kind, rewind** όπου ο Τζακ Μπλακ διαθέτει εγκέφαλο - μαγνήτη και με την είσοδό του στο βίντεοκλαμπ του κολλητού του απομαγνητίζει όλες τις βιντεοκασέτες. Ο Γκας Βαν Σαντ παρακολουθεί με άγρυπνο μάτι έναν έφηβο σκεϊτμπορτίστα με «εγκληματικά» προβλήματα στο **Paranoid Park**. Ο Κένεθ Λόνεργκαν επικεντρώνει επίσης σε μια έφηβη, τη **Margaret**, και συγκεντρώνει ένα αξιοζήλευτο καστ από Ματ Ντέιμον, Άννα Πάκουιν, Ζαν Ρενό και Μάθιου Μπρόντερικ...

Μεταγραφές

Αναζητώντας φήμη και δόξα καταφτάνουν στη Γη της Επαγγελίας σκηνοθέτες με ταλέντο απ' όλο τον κόσμο. Είναι μαθηματικά σίγουρο ότι αργά ή γρήγορα ξαναγουρίζουν στον τόπο τους. Εκτός από τον Όλιβερ Χίρσμπιγκελ της «Εισβολής», το Χόλιγουντ προσκάλεσε και τη Δανέζα Σουζάνε Μπίερ για να γυρίσει το μελόδραμα **Things We Lost in the Fire**

Redacted

The Bourne Ultimatum

My Blueberry Nights

με τη Χάλι Μπέρι και τον Μπενίσιο Ντελ Τόρο να προσπαθούν να ξεπεράσουν το χαμό του συζύγου της πρώτης, το Ρώσο Τιμούρ Μπεκμαμπέτοφ («Night Watch») για τη σπινταριστή ταινία δράσης **Wanted** με την Αντζελίνα Τζολί και τον Γουόνγκ Καρ Γουάι για το ρομαντικό **My blueberry nights** με τους Ρέιτσελ Βάις και Τζουντ Λο. Ο Άντριου Λάου του «Infernal Affairs» δεν δυσκολεύτηκε καθόλου να ξεοδέψει μπόλικα από τα λεφτά των μεγάλων στούντιο χωρίς να χάσει το μέτρο στο αξιόλογο θρίλερ μυστηρίου **The Flock / Το Ποίμνιο** με το Ρίτσαρντ Γκιρ, που παίζεται ήδη στις αίθουσες. Και φυσικά έπεται συνέχεια. Ο επίσης Κινέζος Χου Χσιάο Χσεν, πάντως, πήρε πρόσκληση από το Παρίσι, την οποία αποδέχτηκε πάραυτα και γύρισε το **Κόκκινο Μπαλόνι**, βασισμένο σε παλιότερη βραβευμένη ταινία μικρού μήκους.

Τα ταμπούρλα του πολέμου

Ο πόλεμος είναι το πλαίσιο πολλών ιστοριών και φέτος. Μάχες, παράπλευρες απώλειες, άνθρωποι που χάνονται και άλλοι που μένουν πίσω να θρηγούν. Αφήνοντας κατά μέρος τον έντιμο Μεγάλο Πόλεμο, οι Αμερικάνοι βρίσκουν το καινούριο

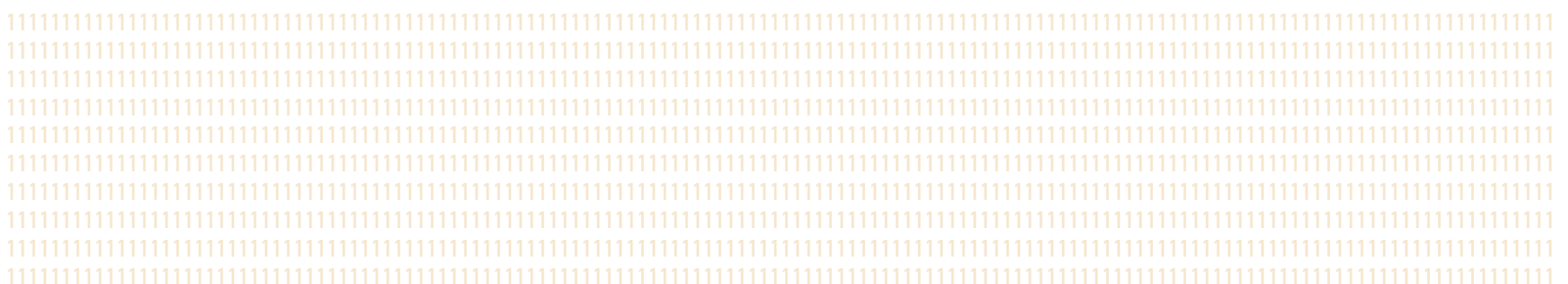

I'm not There

τους Βιετνάμ στα πεδία του Αφγανιστάν και του Ιράκ. Στο πολιτικό δράμα **Lions for Lambs** του Ρόμπερτ Ρέντφορντ, με τους Τομ Κρουζ και Μέριλ Στριπ, ένας αμερικανός δημοσιογράφος διασχίζει το μεταταλιμπανικό Αφγανιστάν. Στη **Γενναία Καρδιά** του Μάικλ Γουίντερμποτόμ πρωταγωνιστεί το ζεύγος Μπραντζελίνα, ο μεν από τη θέση του παραγωγού, η δε στον πρωταγωνιστικό ρόλο ως χήρα του δολοφονημένου του Πακιστάν δημοσιογράφου Ντανιέλ Περλ (ο αποκεφαλισμός του μαγνητοσκοπήθηκε από τους δολοφόνους του). Το ντοκιμαντερίστικο **Redacted** του Μπράιαν Ντε Πάλμα, με το φετινό Αργυρό Λιοντάρι στις αποσκευές του, είναι το χρονικό του βιασμού και του φόνου μιας 15χρονης Ιρακινής και της σφαγής της οικογένειάς της από Αμερικανούς στρατιώτες. Στο **In the Valley of Elah** του Πολ «Crash» Χάγκις, ένας πατέρας πρώην βετεράνος (Τόμι Λι Τζόουνς), η γυναίκα του (Σούζαν Σαράντον) και μια ντετέκτιβ (Σαρλίζ Θερόν) ερευνούν το μυστήριο της εξαφάνισης του γιου τους αμέσως μετά την επάνοδό του από τον πόλεμο στο Ιράκ. Ο Μάικ Νίκολς στο **Charlie Wilson's War** ποντάρει στους Τομ Χανκς, Τζούλια Ρόμπερτς και Φίλιπ Σέιμουρ Χόφμαν για να διηγηθεί την ιστορία ενός αντισοβιετικού γερο-σιστή των Δημοκρατικών που ανακατεύεται με τα πίτουρα (στην περίπτωση αυτή τους Μουτζαχεντίν), εν μέσω του πολέμου του Αφγανιστάν.

Βασισμένα σε αληθινές ιστορίες

Ο Μάικλ Μουρ καταγγέλει το αμερικανικό σύστημα υγείας στο **Sicko**. Ο Τοντ Χέινς στο **I'm not There** στηρίζεται σε επτά διαφορετικούς χαρακτήρες (μεταξύ αυτών οι Κρίστιαν Μπέιλ, Κέιτ Μπλάνσσετ, Τζούλιαν Μουρ και Χιθ Λέτζερ) για να φωτίσει περιστατικά από τη ζωή του Μπομπ Ντίλαν. Ο Τόνι Γκίλροϊ διηγείται μια από τις πιο διάσημες δικαστικές υποθέσεις που αναστάτωσαν την αμερικανική κοινή γνώμη στο **Michael Clayton**, με τον Τζορτζ Κλούνεϊ στο ρόλο του ασφαλιστικού πράκτορα μιας διεφθαρμένης νομικής εταιρείας. Ο Σον Πεν στο **Into the wild** παρακολουθεί ένα νεαρό ιδεαλιστή που αυτοεξορίζεται στη άγρια φύση της Αλάσκας, ενώ ο Μπραντ Πιτ ρισκάρει σε ένα παρωχημένο είδος και σηκώνει στους ώμους του την ιστορία του θρυλικού παρανόμου του Γουεστ,

Τζέσε Τζέιμς, στο **The Assassination of Jesse James** του Άντριου Ντομινίκ.

Η συνέχεια στο επόμενο

Το δίδυμο Ματ Ντέιμον και Πολ Γκρίνγκρας σκίζει και πάλι, παραδίδοντας την περιπέτεια της χρονιάς με το τρίτο και τελευταίο (δυστυχώς) μέρος της τριλογίας του αμνησιακού πράκτορα Τζέισον Μπορν στο **The Bourne Ultimatum**, ο Σεκάρ Καπούρ επανέρχεται στην παρθένα Βασίλισσα του θρόνου της Αγγλίας και τις προσπάθειές της να πατάξει τους εχθρούς με το **Elizabeth - The Golden Age**, ο Νίκολας Κέιτζ ξεδιαλύει διεθνείς συνωμοσίες στο **National Treasure 2: Book of Secrets** του Τζον Τέρτλμπάουμ και πάλι, ενώ ο Σιλβέστερ Σταλόνε επιστρέφει ως **John Rambo** στην τέταρτη περιπέτεια της σειράς σε σκηνοθεσία δική του (τρομάρα του). Οι λάτρεις του σπλάτερ μπορούν να «ψυχαγωγηθούν» με το τέταρτο **Saw**, αλλά και το δεύτερο μέρος της ανατριχιαστικής τριλογίας του Ρώσου Τιμούρ Μπεκμπαμπέτοφ, **Day Watch** (το τρίτο γυρίζεται ήδη με αμερικάνικα κεφάλαια).

Δράση και σασπένς

Ο Μ. Νάιτ Σιάμαλαν έρχεται να πάρει το αίμα του πίσω, σταματώντας τα παιδιάρια, με το καταστροφολογικό **The Happening** που «κέρδισε» εύκολα στην Αμερική το χαρακτηρισμό «αυστηρώς ακατάλληλη». Ο Κλάιβ Όουεν και η Μόνικα Μπελούτσι αναλαμβάνουν την προστασία ενός νεογέννητου που βρίσκεται στο στόχαστρο συμμορίας δολοφόνων στο αστυνομικό και σπιντάτο **Shoot 'em up** του Μάικλ Ντέιβις. Ο πολυς Ρόλαντ Έμεριχ, μάστορας στο χειρισμό των μεγάλων μεγεθών και της γρήγορης καθαρόαιμης δράσης, κινηματογραφεί το προϊστορικό έπος **10.000 BC**, για την προσπάθεια του ανθρωπίνου είδους να επιβιώσει σ' έναν αφιλόξενο κόσμο. Στη φτωχή

Patatoús

Lust, Caution

Persepolis

I'm Cyborg but that's OK

σοδειά ταινιών sci-fi ξεχωρίζει το **Jumper** του δοκιμασμένου Νταγκ Λάιμαν, μια ιστορία εκδίκησης με εφελτήριο το «χάρισμα» της τηλεμεταφοράς, με τους Χέντεν Κρίστενσεν, Σάμουελ Τζάκσον και Τζέιμι Μπελ.

Ζήτω το animation

Η Pixar προσπαθεί να μας πείσει ότι υπάρχουν και άλλοι λόγοι από τους προφανείς για να τριγυρνάει ένας αρουραίος στην κουζίνα μας. Ο **Ρατατούς**, γευσινγώστης από κούνια, γίνεται σεφ στο Παρίσι κι εσείς, εκτός του ότι πολύ θα διασκεδάσετε, μπο-

ρεί να μάθετε να μαγειρεύετε και κανένα αυγό. Η Dreamworks απαντά με τον τρίτο **Σρεκ** και μια εργατική μέλισσα, έστω και αρσενική, στο **Bee Movie**, ενώ η Sony ασχολείται και πάλι με πγκούνους (νισάφι πια) που σερφάρουν πάνω στα κύματα, στο **Surf's up**. Όμως, για κάτι τελείως διαφορετικό, μη χάσετε το **Persepolis** της Ιρανής Μαριάν Σάτραϊ, διασκευασμένο από το δικό της αυτοβιογραφικό βιβλίο κόμικς, που αφηγείται τον αντίκτυπο που είχε η αλλαγή καθεστώτος στο Ιράν σ' ένα κορίτσι 8 ετών και κέρδισε δικαίως το Ειδικό βραβείο της Επιτροπής του φετινού Φεστιβάλ Κανών.

Στις γειτονιές του κόσμου

- Από τα κοινωνικά δράματα στα θρίλερ τρόμου και από τις μεταφορές διάσημων βιβλίων στις μαύρες κωμωδίες, η Μ. Βρετανία δεν σταματά πουθενά και φυσικά τα κάνει όλα καλύτερα από την ομόγλωσση της Αμερική. Ο Φρίαρς και ο Μάικ Λι παίρνουν ρεπό για φέτος, αλλά όχι και ο στρατευμένος Κεν Λόουτς που κρατά τις επάλξεις με το **It's a Free World**, που αφορά στους μετανάστες και την παράνομη εργασία. Δώστε προσοχή στο θρίλερ **Doomsday** του Νιλ Μάρσαλ, όπου οι αρχές βάζουν τη χώρα σε καραντίνα ενάντια σε μια θανατηφόρα επιδημική νόσο, στη θεότρελη κωμωδία **Hot Fuzz** με τον απολαυστικό Σάιμον Πεγκ να ισοπεδώνει το γόητρο της βρετανικής αστυνομίας, στο δράμα εποχής **Atonement** από το ομώνυμο βιβλίο του Ίαν ΜακΓιούαν, με τους Κίρα Νάιτλι και Τζέιμς Μακ Αβόι και στο κάπως ανορθόδοξο **Hallam Foe** με τον Τζέιμι Μπελ. Ο Μάικ Νιούελ πείθει τον Μαρκέξ να του παραχωρήσει τα δικαιώματα του **Έρωτα στα Χρόνια της Χολέρας** και επιστρατεύει τους Χαβιέ Μπάρρεμ, Μπέντζαμιν Μπρατ, Τζοβάννα Μεσοτζιόρνο, Καταλίνα Σαντίνο Μορένο, Λιβ Σράιμπερ και 6.000 κομπάρσους για να διηγηθεί με εικόνες μια από τις ομορφότερες ερωτικές ιστορίες ever.
- Στη γειτονική Γαλλία, η παραγωγή δεν πάει πίσω. Το **Chrysalis** του Ζιλιέν Λεκλέρκ και θρίλερ είναι και action movie και sci-fi. Αν θέλετε κάτι πιο σίγουρο, αλλά εξίσου σκληρό, εμπιστευτείτε με κλειστά μάτια το δίδυμο Ντανιέλ Οτέιγ-Ολιβιέ Μαρσάλ και το αστυνομικό **MR 73**, ενώ οι «κλασικοί» μπορούν να

αναμένουν τις καινούριες ταινίες του Κλοντ Σαμπρόλ και του Ερίκ Ρομέρ.

- Με διαπιστευτήρια από τις Κάνες έρχονται τα βραβευμένα **4 μήνες, 3 εβδομάδες, 2 μέρες** (Χρυσός Φοίνικας) του Ρουμάνου Κριστιάν Μουνγκίου για μια παράνομη έκτρωση εν μέσω καθεστώτος Τσαουσέσκου, το βιογραφικό **Το Σκάφανδρο και η Πεταλούδα** (βραβείο σκηνοθεσίας) του Τζούλιαν Σνάμπελ για την παραπληγική εκδότρια του γαλλικού Elle, **Η άκρη του Ουρανού** (Βραβείο Σεναρίου και το Οικουμενικό Βραβείο) του Τουρκογερμανού Φατίχ Ακίν, όπου οι ζωές έξι ανθρώπων διασταυρώνονται ανάμεσα στο Αμβούργο και την Πόλη.
- Από την Ασία, ο Ιάπωνας Γιότζι Γιαμάντα ολοκληρώνει την τριλογία του σαμουράι με το **Love and honor**, ο Κιμ Κι-Ντουκ στο **Time** καυτηριάζει τις στείρες ερωτικές σχέσεις και την κορεάτικη κοινωνία που εμμένει στο «φαίνεσθαι» και καταφεύγει σε ανησυχιακό βαθμό στην πλαστική χειρουργική, ενώ ο συντοπίτης του Τσαν Γου Παρκ κινηματογραφεί στο **I'm cyborg but that's OK** τους ψυχωτικούς τροφίμους ενός ιδρύματος με όρους εικονικής πραγματικότητας. Η Κινέζα Ζανγκ Κε Για κερδίζει το φετινό Χρυσό Λιοντάρι της Βενετίας με το επίκαιρο **Still Life** και ο Ανγκ Λι επιστρέφει στην Κίνα και παραδίδει την πιο αντισυμβατική ταινία του, το θρίλερ κατασκοπείας **Lust, caution**, τοποθετημένο στη Σαγκάη της δεκαετίας του '30 και γεμάτο από τολμηρές ερωτικές σκηνές που άφησαν άφωνο και κατενθουσιασμένο το κοινό της φετινής Μόσχας, όπου κέρδισε το Χρυσό Λιοντάρι.

της Βαρβάρας Μπασδέκη

Το Φεστιβάλ ετοιμάζεται!

Λίγη υπομονή ακόμη. Το 48^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης φτάνει ξανά κοντά μας από 16 έως 25 Νοεμβρίου και έχει όλα όσα περιμένετε να δείτε –και όχι μόνο! Αφιέρωματα σε αναγνωρισμένους δημιουργούς, μπόλικος ισπανικός κινηματογράφος, εξαιρετικές ταινίες, masterclasses, λαμπερές παρουσίες. Πάρτε μια πρώτη γεύση για το τι έρχεται και σημειώστε στην ατζέντα σας μερικά από τα πρώτα highlights της μεγάλης κινηματογραφικής γιορτής.

Ο καλός Αμερικανός

Ένας αυθεντικός καλλιτέχνης της αμερικανικής διανοήσης και πρωτοπόρος του αμερικανικού ανεξάρτητου κινηματογράφου, ο Τζον Σέιλς, θα παραβρεθεί στο Φεστιβάλ (το οποίο διοργανώνει πλήρη ρετροσπεκτίβα στο έργο του) και θα τιμηθεί με το Χρυσό Αλέξανδρο. Παράλληλα, στο masterclass που θα δώσει θα παρουσιάσει τις ταινίες του και θα συζητήσει μαζί σας, έχοντας στο πλευρό του τη σύντροφό του και παραγωγό Μάγκι Ρένζι, αλλά και τους ηθοποιούς Κρις Κούπερ (βραβευμένος με Όσκαρ Β΄ αντρικού ρόλου το 2002 για το **Adaptation**) και Ντέιβιντ Στράδερν (υποψήφιος για Όσκαρ Α΄ αντρικού ρόλου το 2005 για το **Καληνύχτα και καλή τύχη**), με τους οποίους συνεργάζεται επί σειρά ετών. Το έργο του Σέιλς, συνεπές και άμεσα συνδεδεμένο με κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα, ακολουθεί τις ζωές καθημερινών ανθρώπων που παλεύουν για επιβίωση μέσα από καταστάσεις που αναδεικνύουν διαφορετικές πτυχές της αμερικανικής κουλτούρας. Εκτός από τις ταινίες, τον σπουδαίο σκηνοθέτη μπορείτε να γνωρίσετε και μέσα από μια ειδική έκδοση

για τη ζωή και το έργο του. Τέλος, το Φεστιβάλ κερδίζει και πάλι την πρωτιά: κατά τη διάρκειά του θα προβληθεί σε ευρωπαϊκή πρεμιέρα η καινούργια ταινία του Σέιλς με τίτλο **Honeydripper**, η οποία αναζητά τις καταβολές του rock & roll στον αμερικανικό Νότο.

Ματιές στη γειτονιά μας

Το τμήμα «Ματιές στα Βαλκάνια» του 48ου Φεστιβάλ θα μας συστήσει φέτος τον Ρουμάνο δημιουργό Νάε Κάρανφιλ, ή μάλλον θα μας τον ξανασυστήσει, αφού συμμετείχε στο Φεστιβάλ και το 2002 με την ταινία του **Φιλανθρωπία**. Για να φρεσκάρουμε πάντως τη μνήμη σας, σας ενημερώνουμε ότι ο Κάρανφιλ είναι ταυτόχρονα σκηνοθέτης, σεναριογράφος και μουσικός. Όταν δεν βρίσκεται πίσω από την κάμερα, παίζει πιάνο και τραγουδά. Το έργο του χαρακτηρίζεται από οξύνοια και εξαιρετική αίσθηση του χιούμορ, η οποία θίγει με τον πιο εύγλωττο τρόπο φλέγοντα κοινωνικά ζητήματα. Στο αφιέρωμα που διοργανώνει γι' αυτόν το Φεστιβάλ, μη χάσετε την τελευταία δουλειά του, μια ταινία εποχής με τίτλο **The rest is silence** (2007), που αποτελεί την ακριβότερη παραγωγή στην ιστορία του ρουμανικού κινηματογράφου.

Στη μνήμη του μετρ

Το έργο του παρέμενε σχεδόν άγνωστο στο ευρύ κοινό της Δύσης, κυρίως λόγω της πολιτικής των ιαπωνικών στούντιο παραγωγής που έκριναν πως το σινεμά του δεν ενδεικνυόταν για διεθνή διανομή. Οι «Ημέρες Ανεξαρτησίας», όμως, θα παρουσιάσουν για πρώτη φορά στην Ελλάδα το έργο του Μίκιο Ναρούσε κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ. Με φιλομορφία που αριθμεί συνολικά 87 ταινίες, από το ντεμπούτο του πίσω από τις κάμερες τη δεκαετία του '30 έως το κύκνειο άσμα του **Scattered Clouds** το 1967, το έργο του Μίκιο Ναρούσε θεωρείται σύμφωνα με τους εγκυρότερους κριτικούς και θεωρητικούς του κινηματογράφου ισότιμο με αυτά των Όζου, Μιζογκούτσι και Κουροσάβα. Ο τελευταίος μάλιστα διάλεξε κινηματογραφική γλώσσα για να περιγράψει το έργο του συμπατριώτη του: «Μια ροή πλάνων που, εκ πρώτης όψεως, μοιάζει ήρεμη και συνηθισμένη, για να αποκαλυφθεί πως στην πραγματικότητα πρόκειται για ένα μανιασμένο χείμαρρο μεταμφιεσμένο σε ένα βαθύ ποτάμι με γαλήνια επιφάνεια». Κι αν η πεσιμιστική οπτική του σκηνοθέτη

πάνω στην ανθρώπινη κατάσταση αποτέλεσε τον κύριο λόγο για τη μη διανομή των ταινιών του, τα τελευταία χρόνια οι ταινίες του ανακαλύπτονται εκ νέου, αποκαθιστώντας, σύμφωνα με τα λόγια του έγκριτου αμερικανικού κριτικού Phillip Lopate, «ένα από τα μεγαλύτερα λάθη της παγκόσμιας κινηματογραφικής ιστορίας».

Ισπανική δύναμη

Για τους λάτρεις του ευρωπαϊκού σινεμά το Φεστιβάλ φέρνει εκτός των άλλων ταινιών και το αφιέρωμα στο ισπανικό κινηματογράφο, αποκαλύπτοντας τις πολλαπλές όψεις μιας εθνικής κινηματογραφίας με σημαντική παράδοση στην ιστορία της έβδομης τέχνης. Μέσα από 16 ταινίες μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ, το αφιέρωμα στον ισπανικό κινηματογράφο θα συγκινήσει και τον πιο απαθή θεατή. Κι αν ακόμη αμφιβάλλετε, δείτε την ταινία **La Soledad** του Χάιμε Ροζάλες (σκηνοθέτη του πολυβραβευμένου **Οι ώρες της ημέρας**), ο οποίος με αφετηρία μια τρομοκρατική επίθεση στη Μαδρίτη καταδύεται στον ψυχικό πόνο των ηρώων του και ταυτόχρονα υμνεί την ανθρώπινη δύναμη για επιβίωση. Όσο για το ντοκιμαντέρ **Invisibles** σε παραγωγή του ηθοποιού Χαβιέ Μπαρδέμ, το μόνο σίγουρο είναι ότι θα τραβήξει τα βλέμματα όλων, αφού συγκεντρώνει τις υπογραφές πέντε αναγνωρισμένων σκηνοθετών, του Μαριάνο Μπαρόζο, της Ιζαμπέλ Κοϊξέ, του Βιμ Βέντερς, του Χαβιέρ Κορκουέρα και του Φερνάντο Λεόν ντε Αρανόα.

Από την άλλη, ο Μαρκ Ρέχα με την αυτοβιογραφική ταινία **Dies d' agost** θα μας ταξιδέψει στο μαγικό καταλανικό τοπίο με «οδηγούς» τον ίδιο και τον αδερφό του, Ντέιβιντ Ρέχα. Στην ταινία **Honor de Cavalleria** του Αλμπέρ Σέρα που αποτελεί ελεύθερη διασκευή του Δον Κιχώτη με επιρροές από το κινηματογραφικό σύμπαν του Μπρεσόν και του Όζου, θα ακολουθήσετε τα ίχνη των δύο κεντρικών ηρώων του Θερβάντες, του Δον Κιχώτη και του Σάντσο Πάντσα. Ταυτόχρονα, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αναμένονται οι πρώτες μεγάλου μήκους ταινίες δύο νέων δημιουργών: η ταινία **Yo** του Ράφα Κορτές που απέσπασε φέτος το βραβείο FIPRESCI στο Φεστιβάλ του Ρότερνταμ και η ταινία **El orfanato** του Χουάν Αντόνιο Μπαγιόνα, την παραγωγή της οποίας έχει αναλάβει ο πολυβραβευμένος παραγωγός και σκηνοθέτης Γκιγιέρμο ντελ Τόρο.

Carol Reed

Ένας τεχνίτης του σινεμά

της Γκέλυ Μαδεμλή

Πρωτοπόρος σκηνοθέτης με προσωπικό στίγμα και όραμα, σύγχρονος του Χίτσκοκ και μαζί με εκείνον ο σημαντικότερος και πλέον αναγνωρισμένος εκπρόσωπος του βρετανικού σινεμά, για το πρώτο τουλάχιστον μισό του εικοστού αιώνα, ο Κάρολ Ρηντ αποτελεί μια ξεχωριστή περίπτωση στην ιστορία της έβδομης τέχνης. Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης φιλοδοξεί να γνωρίσει στο κοινό αυτόν τον σπουδαίο δημιουργό μέσα από ένα εκτενές αναδρομικό αφιέρωμα στο πλούσιο έργο του, το οποίο περιλαμβάνει 13 από τις πιο emblematic ταινίες του.

Tο επώνυμό του στην αγγλική σημαίνει «καλάμι» –οι Βρετανοί, με το χαρακτηριστικό φλέγμα τους, το χρησιμοποιούν ως μεταφορά για τον αναξίπιστο άνθρωπο. Οποία ειρωνεία, λοιπόν, για το σπουδαίο τεχνίτη και ποιητή που επηρέασε όσο λίγοι την πορεία του παγκόσμιου κινηματογράφου.

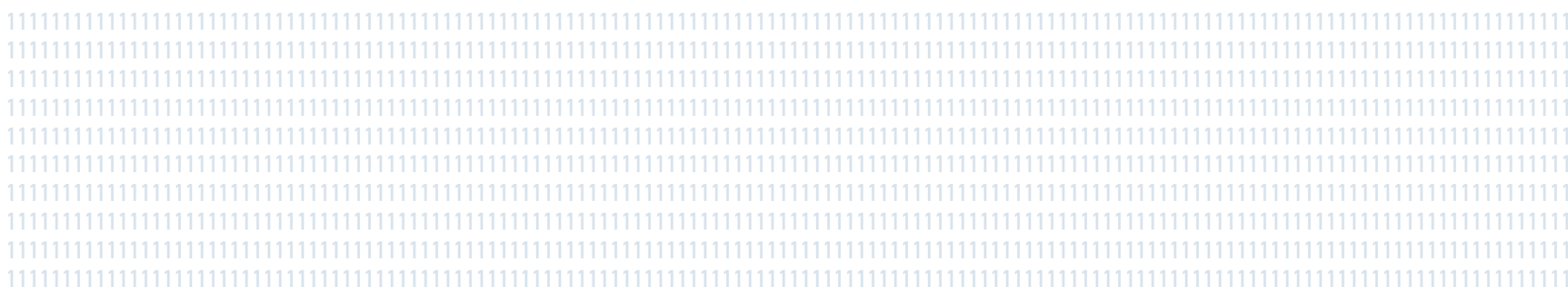
Ο Κάρολ Ρηντ γεννήθηκε στο Λονδίνο στις 30 Αυγούστου του 1906. Εκατό συν ένα χρόνια έχουν περάσει από τη στιγμή που είχε δει το πρώτο συννεφιασμένο φως της μέρας μέχρι την παρουσίαση ενός πλούσιου αναδρομικού αφιερώματος στο έργο του από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Πολλά έχουν μεταβληθεί στο διάστημα ενός αιώνα. Ωστόσο, το έργο του ανθρώπου που θεμελίωσε το βρετανικό σινεμά είναι μια σταθερά, ένα σημείο αναφοράς. Οι ταινίες του, κλασικές στη φόρμα, επιδέχονται τόσες αναγνώσεις που γίνονται έτσι κι αλλιώς άχρονες, αν όχι διαχρονικές.

Για να ξαναμπει κανείς στη γραμμή του χρόνου, πρέπει να πιστεί από τα πρώτα βήματα του Ρηντ στο θεατρικό σανίδι το 1924, ένα μπουσούλημα μάλλον αναμενόμενο, μιας που ήταν απόγονος (νόθος γιος) του ηθοποιού Herbert Beerbohm Tree. Σύντομα όμως τα ενδιαφέροντά του στράφηκαν προς πιο ριψοκίνδυνα μονοπάτια, προς το πιο ραγδαία αναπτυσσόμενο καλλιτεχνικό μέσο της εποχής. Κατάφερε να περάσει την πόρτα των περίφημων Ealing Studios, να εξελιχθεί τη δεκαετία του '30 σε επιμελητή σεναρίων και βοηθό σκηνοθέτη, και να γυρίσει τελικά το 1935 το "Midshipman Easy", ένα ρομαντικό ιστορικό δράμα βασισμένο σε μυθιστόρημα. Αυτή η κινηματογραφική μεταφορά έμελλε να προοικονομήσει την άμεση σύνδεση του μελλοντικού έργου του Ρηντ με την ευρωπαϊκή λογοτεχνική παραγωγή. Από τις τριάντα μία ταινίες μεγάλου μήκους που γύρισε σε διάστημα σαράντα ετών, οι δεκαπέντε βασίστηκαν σε μυθιστορήματα, οι τέσσερις σε θεατρικά έργα, οι τρεις σε μικρές ιστορίες –άλλωστε, αυτή ήταν και η μόδα στο σινεμά της εποχής: δεδομένου του πνιγηρού κοινωνικού και ιστορικού σκηνικού, η στροφή στην κλασική λογοτεχνία εξασφάλιζε αφ' ενός ελευθερία κινήσεων, αφ' ετέρου άλλοθι για τη δημιουργική διαπραγμάτευση των υπαρξιστικών αναζητήσεων των ανθρώπων της εποχής. Τα επόμενα χρόνια ο σκηνοθέτης συνέχισε να γυρίζει ταινίες τη μία πίσω από την άλλη, δουλεύοντας σχεδόν πάντα με τους ίδιους συνεργάτες, σαν καλοκουρδισμένη μηχανή. Μόνο που αυτή η μηχανική του ενέργεια έπλασε ένα κινηματογραφικό κόσμο μοναδικό που συμπυκνώνει στα πλάνα του όλη την αγωνία του νέου ανθρώπου, που διαμόρφωσε ο μεσοπόλεμος και ο Δεύτερος Παγκόσμιος. Η περίτεχνη δομή της αφήγησης, η υποδειγματική ανάπτυξη των δεύτερων ρόλων (στην πλειοψηφία τους χαρισματικοί κακοί), ο έρωτας με την ρυθμολογία, είναι μερικά μόνο από τα χαρακτηριστικά της ιδιαίτερης ματιάς του. Το 1952 έγινε ο πρώτος σκηνοθέτης που χειροτονήθηκε «σερ» για τη συνεισφορά του στην ανθρωπότητα. Ώσπου το 1972 πέρασε για πάντα στην αιωνιότητα, υπενθυμίζοντας αυτό που λέει και ο Harry Lime στον «Τρίτο Άνθρωπο»: «the dead don't miss much here, poor devils!».

Οι τριάντα μία ταινίες του Κάρολ Ρηντ διαγράφουν μια μεγάλη βόλτα που περνά από όλα σχεδόν τα κινηματογραφικά είδη, από το νουάρ και το μιούζικαλ, μέχρι το θρίλερ, το σλάπστικ και το μελόδραμα. Το πρόγραμμα προβολών του Ολύμπιον κάνει στάση στα πιο αξιοθέατα σημεία αυτής της βόλτας.

20-26

Σεπτεμβρίου 2007,
ΟΛΥΜΠΙΟΝ

ΔΕΙΤΕ:

Laburnum Grove (1936)

Ένας μεγαλαοστός μπίζνεσμαν αποκαλύπτει στην οικογένειά του πως δεν είναι έμπορος χάρτου, όπως άφηγε να εννοηθεί, αλλά παραχαράκτης. Όπως συνέβαινε τον παλιό καλό καιρό, όταν μια θεατρική παράσταση σημείωνε εμπορική επιτυχία, την επόμενη γινόταν ταινία από ένα νεαρό φιλόδοξο σκηνοθέτη.

The Bank Holiday (1938)

Το απόλυτο πείραμα του σκηνοθέτη στην επιμειξία των κινηματογραφικών ειδών (genres). Στο θερμό πυρήνα μελόδραμα, στο περιτύλιγμα κωμωδία, το μωσαϊκό χαρακτήρων και καταστάσεων που χτίζεται ψηφίδα προς ψηφίδα ζωντανεύει νατουραλιστικά τη ζωή της εργατικής τάξης στην περίφημη «Αργία των Τραπεζών» στη Μεγάλη Βρετανία.

The Stars Look Down (1939)

Ένας νέος αφήνει το χωριό του για να σπουδάσει, αλλά επιστρέφει για να συσπειρώσει τους μεταλλωρύχους που στηρίζουν την τοπική οικονομία ώστε να αντιμετωπίσουν τη στυγνή εργοδοσία. Μαθήματα σοσιαλιστικού ρεαλισμού από τον ίδιο άνθρωπο που παρεμπιπτόντως στην ίδια ταινία χρησιμοποίησε τα πιο ακριβά σκηνικά στην ιστορία του βρετανικού σινεμά.

Night Train to Munich (1940)

Η απάντηση του Reed στο συμπατριώτη του Alfred Hitchcock και στο «Η κυρία εξαφανίζεται», δε θα μπορούσε παρά να αφήνει αιχμές για την πολιτική κατάσταση στην Ευρώπη. Άλλωστε, συνεργάστηκε με τη μονάδα παραγωγής ταινιών στο πολεμικό γραφείο της Μεγάλης Βρετανίας στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Έκτοτε, οι μισοί σινεφίλ ψάχνουν μανιωδώς συμβολισμούς, κι οι άλλοι μισοί απολαμβάνουν ένα από τα πιο σιλτάτα κατασκοπικά μελοδράματα στην ιστορία του σινεμά.

The True Glory (1945)

Άλλη μια διατλαντική συνεργασία του Reed, αυτή τη φορά με τον αμερικανό θεατρικό συγγραφέα και σκηνοθέτη Garson Kanin. Μαζί μοντάρουν υλικό από το πεδίο μάχης αλλά και τα μετόπισθεν του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, δουλειά εκατοντάδων εκατομμυρίων χιλιομέτρων φιλμ που τράβηξαν πάνω από 1.400 εικονολήπτες της εποχής. Ασφαλώς, κερδίζουν το όσκαρ καλύτερου ντοκιμαντέρ εκείνης της χρονιάς. Η πρωτότυπη κόπια συμπεριλάμβανε έναν πρόλογο από τον ίδιο τον Αϊζενχάουερ.

Odd Man Out (1946)

Κλασικό σχήμα αρχαίας τραγωδίας ακολουθεί ο ήρωας Johnnie McQueen, ένας φυγόδικος, πλην ιδεαλιστής ληστής. Από την ύβρη (είναι για τον IRA ό,τι ήταν και ο Ρομπέν των Δασών για τους φτωχούς) στη νέμεσή του που συναντά στα σοκάκια του πνιγηρού Μπέλφαστ όπου ψάχνει καταφύγιο. Όσο για την κάθαρση; Αυτή ανήκει μάλλον στο σκηνοθέτη που κάνει εδώ την πρώτη του μεγάλη επιτυχία. Απλά συγκλονιστικός ο James Mason στον πρώτο ρόλο.

The Fallen Idol (1948)

Το έκπτωτο είδωλο του τίτλου δεν είναι άλλο από τον μπάτλερ ενός επιφανούς πρέσβη που μπλέκεται στην υπόθεση δολοφονίας

της συζύγου του. Για πρώτη φορά δεν είναι ο μπάτλερ που έχει δει τα πάντα, αλλά ο οκτάχρονος γιος του πρέσβη, την οπτική του οποίου επιλέγει ο Reed να ταυτίσει με την κίνηση της κάμερας. Όσο για τον Graham Greene, αυτός υπογράφει, εκτός από το ορόπιτλο μυθιστόρημα, και το ίδιο το σενάριο.

The Third Man (1949)

Ό,τι και να πει κανείς είναι λίγο για το magnum opus του Reed. Στο αρχέτυπο φιλμ νουάρ που γέννησε και η πένα του Greene, ένας συγγραφέας καταφθάνει στη μεταπολεμική Βιέννη για δουλειά που του υποσχέθηκε ένας παλιός φίλος, αλλά μπλέκεται σε ένα τρελό παιχνίδι γάτας και ποντικιού στους υπονόμους. Χάρη στο μοντάζ - κέντημα, τα βάθη πεδίου, τις απροσδόκητες γωνίες λήψης, το κιαροσκούρο της φωτογραφίας, η Βιέννη δε θα είναι ποτέ πια η ίδια. Ούτε βέβαια και το σινεμά.

The Outcast of the Islands (1952)

Μετά από την επιτυχία του «Τρίτου Ανθρώπου», το επόμενο βήμα θα ήταν έτσι κι αλλιώς καταδικασμένο σε συγκρίσεις. Ο Reed αρνείται να υποκύψει στον πειρασμό του να γυρίσει κάτι εμπορικό και αφηγείται την ιστορία ενός άνδρα χωρίς ηθική, νόμο ή πατρίδα, που βρίσκεται κατά λάθος στην Άπω Ανατολή. Ξαν πολύτιμος λίθος κρυμμένος στην άμμο.

A Kid for Two Farthings (1955)

Μετά από το σοσιαλιστικό ρεαλισμό, ο Reed δοκιμάζει και το μαγικό ρεαλισμό! Η ιστορία ενός μικρού εβραϊόπουλου που βρίσκει και υιοθετεί ένα μικρό μονόκερο, η φαντασία στην εξουσία, οι κρυφές αναφορές στο Ολοκαύτωμα και τη Βίβλο, το παραμύθι και η παράδοση: αυτό είναι το σύμπα της πιο παρεξηγημένης δημιουργίας του σκηνοθέτη.

Trapeze (1956)

Η ιστορία του Τίνο Ορσίνι σε έξι πράξεις, από τα παιδικά του χρόνια στη Νέα Υόρκη και την εμπειρία του στο τσίρκο στην Ευρώπη, μέχρι την τραγική του κατάληξη στο έγκλημα. Ο Reed πατά και πάλι σε λογοτεχνικό έργο (The Killing Frost του Max Catto), η Λολομπριτζίτα κάνει το ντεμπούτο της στα αμερικανικά, το κοινό παραληρεί. Από εδώ και στο εξής, ο σκηνοθέτης δέχεται να αναλάβει μόνο αμερικανικές παραγωγές.

Our Man in Havana (1959)

Ο άνθρωπός μας στην Αβάνα είναι ένας Βρετανός μυστικός πράκτορας που στέλνει στην κυβέρνησή του πλαστές πληροφορίες. Πέμπτη συνεργασία του Reed με τον Greene, που εδώ εν μέρει αυτοβιογραφείται. Ευτυχής συγκυρία για τον Reed, που επωφελείται της πτώσης του καθεστώτος Μπατίστα και ολοκληρώνει με ασφάλεια τα γυρίσματα σε πέντε μόλις εβδομάδες.

Oliver! (1968)

Ακόμα και όταν τα μεγάλα στούντιο έπαψαν να τον υπολογίζουν ως ενεργή δύναμη, ο Reed επιμένει με ένα μιούζικαλ, δίνοντας τη δική του εκδοχή στην κλασική ιστορία του Ντίκενς, Όλιβερ Τουϊστ. Δικαιώνεται, κλείνοντας σιγά σιγά την καριέρα του με δύο όσκαρ, σκηνοθεσίας και καλύτερης ταινίας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Πέμπτη 20/9

19:00	Αϊσά, το ρόδο της Πολυνησίας / Outcast of the islands	102'
21:00	Η αληθινή δόξα / The true glory	87'
23:00	Τα αστέρια κοιτάζουν χαμηλά / The stars look down	110'

Παρασκευή 21/9

19:00	Βαριετέ / Trapeze	105'
21:00	Πρώτη απογοήτευση / The fallen idol	92'
23:00	Νυχτερινό τρένο / Night train to Munich	93'

Σάββατο 22/9

19:00	Η αληθινή δόξα / The true glory	87'
21:00	Απόκληρος της κοινωνίας / Odd man out	111'
23:00	Ο τρίτος άνθρωπος / The third man	104'

Κυριακή 23/9

17:00	Όλιβερ! / Oliver!	133'
19:30	Αργία / Bank holiday	86'
21:00	Κατάσκοπος στην Αβάνα / Our man in Havana	111'
23:00	Πρώτη απογοήτευση / The fallen idol	92'

Δευτέρα 24/9

19:00	Τα αστέρια κοιτάζουν χαμηλά / The stars look down	110'
21:00	Απόκληρος της κοινωνίας / Odd man out	111'
23:00	Laburnum Grove	73'

Τρίτη 25/9

19:00	Το γέλιο μέσα στην ομίχλη / A kid for two farthings	96'
21:00	Ο τρίτος άνθρωπος / The third man	104'
23:00	Αϊσά, το ρόδο της Πολυνησίας / Outcast of the islands	102'

Τετάρτη 26/9

19:00	Laburnum Grove	73'
21:00	Κατάσκοπος στην Αβάνα / Our man in Havana	111'
23:00	Αργία / Bank holiday	86'

Οι νέες ταινίες του μήνα στο Ολύμπιον

της Τζένης Παυλίδου

Sicko

του Μάικλ Μουρ

Η ανατομία και καταδίκη του αμερικανικού συστήματος υγείας, της πολιτικής των μεγάλων φαρμακευτικών εταιριών και της κοινωνικής ασφάλισης στην πλουσιότερη χώρα του κόσμου. Μια σύγχρονη ιστορία τρόμου για εκατομμύρια ανθρώπους που αφήνονται να «καθούν» χωρίς ιατρική φροντίδα, χτυπημένοι από την αρρώστια της αδιαφορίας, της γραφειοκρατίας και της απληστίας.

Βασισμένος σε μαρτυρίες αμερικανών ασθενών, επιτόπιες έρευνες των παρεχόμενων ιατρικών υπηρεσιών σε χώρες όπως Αγγλία, Γαλλία, Καναδάς και Κούβα και πλούσιο ειδησεογραφικό υλικό, ο πιο προκλητικός και αμφιλεγόμενος αμερικανός ντοκιμαντερίστας καταθέτει ένα ακόμα αυθεντικό πολεμικό φιλμ, με στόχο αυτή τη φορά το σύστημα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης της χώρας του, όπου τίποτα δεν μένει όρθιο. Από την διακυβέρνηση του Μπους έως την αμερικάνικη κοινωνία του ατομικισμού και της εγωπάθειας, όλα δέχονται τα διαβρωτικά καυστικά σχόλια του ρηξικέλευθου Μουρ που, παρά τις κατηγορίες στο πρόσωπό του για δημαγωγία και πολιτικό σλάπστικ, επιμένει να οργίζεται και να απευθύνει εκκλήσεις αφύπνισης σε μια κοινωνία που έχει πέσει προ πολλού σε κόμα.

info

Γι' άλλη μια φορά, ο Μάικλ Μουρ κατάφερε να εξοργίσει την αμερικανική κυβέρνηση και ειδικά το Υπουργείο Εμπορίου που του επέδωσε δικαστική κλίτευση για το παράνομο, όπως ισχυρίζονται οι αρχές, ταξίδι του στην Κούβα, στο πλαίσιο των γυρισμάτων της ταινίας.

2 days in Paris

της Ζυλί Ντελπί

Η Γαλλίδα Μάριον και ο Αμερικανός Τζακ επιχειρούν να αναθερμάνουν τη σχέση τους με διακοπές στην Ευρώπη. Μετά από μια καταστροφική βδομάδα στη Βενετία, μένει η ελπίδα ενός διήμερου στην πιο ερωτική πόλη του κόσμου. Εκεί όπου κατοικούν οι δεσποτικοί γονείς της Μάριον, που δεν μιλούν λέξη αγγλικά, καθώς και όλοι οι ερωτύλοι πρώην σύντροφοί της. Θα τα καταφέρουν;

Η Ζυλί Ντελπί επιστρέφει στον τόπο αλλά και το ύφος των ταινιών που την έκαναν διάσημη («Before Sunset» και «Before Sunrise» του Ρίτσαρντ Λινκλέιτερ) με μια απολαυστική ρομαντική κομεντί για τις σχέσεις των ζευγαριών, στην οποία υπογράφει τα πάντα: σενάριο, σκηνοθεσία, μουσική, μοντάζ ενώ κρατά και τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Και κάνει την έκπληξη, παραδίδοντας μια τολμηρά εκκεντρική, προκλητικά έξυπνη και οδυνηρά αστεία μελέτη των σύγχρονων ερωτικών σχέσεων που επικαλείται με επιτυχία το γουντιαλενικό πνεύμα της δεκαετίας του '70 και τη χημεία Γούντι Άλεν – Ντάιαν Κήτον για την ίδια και τον συμπρωταγωνιστή της.

info

Οι χαρακτήρες των γονέων της Μάριον ερμηνεύονται από τους πραγματικούς γονείς της Ντελπί ενώ το ρόλο του Τζακ υποδύεται ο πρώην φίλος της Άνταμ Γκόλντμπεργκ.

Σκηνές από ένα γάμο

του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν

Είκοσι χρόνια από τη ζωή ενός παντρεμένου ζευγαριού, της Μαριάν και του Γιόχαν. Από την συνειδητοποίηση του τέλους της συζυγικής ευτυχίας, την αναζήτηση άλλων συντρόφων και τον χωρισμό έως την επανασύνδεση, το οριστικό διαζύγιο και τη μετέπειτα συμφιλίωσή τους ως δύο άνθρωποι που αγαπήθηκαν βαθιά και αληθινά.

Το σπαρακτικό αριστούργημα του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν για την «αγωνία του ζευγαριού» και μία από τις πιο αληθινές και φωτεινές ερωτικές ιστορίες που έχουν ειπωθεί ποτέ στο σινεμά. Ανελέητα σκληρό στις αλήθειες του για την αποσύνθεση του σύγχρονου γάμου, τρυφερό ως προς τους χαρακτήρες του και ιδιόρρυθμα ρομαντικό, παραμένει 35 σχεδόν χρόνια μετά την εμφάνισή του μια μοναδικά μοντέρνα σπουδή πάνω στην πολεμική των συζυγικών σχέσεων, την έλλειψη επικοινωνίας, την αγάπη αλλά και την κινηματογραφική τέχνη της «γλώσσας των προσώπων».

info

Η πρωτότυπη βερσιόν της ταινίας ήταν μια μίνι τηλεοπτική σειρά έξι 50λεπτων επεισοδίων για τη σουηδική τηλεόραση, τα οποία μόνταρε εκ νέου ο Μπέργκμαν για να καταλήξει στην κινηματογραφική εκδοχή των 155 λεπτών. Η ταινία κέρδισε τη Χρυσή Σφαίρα Καλύτερης Ξενόγλωσσας Ταινίας το 1975.

Το ημερολόγιο ενός ρομαντικού ηδονοβληψία

του Ντένβιντ Μακένζι

Το πάθος του έφηβου Χάλαμ Φόε να κατασκοπεύει τις ζωές των άλλων γίνεται εμμονή μετά και τον ξαφνικό θάνατο της μητέρας του, για τον οποίο αρχίζει να υποψιάζεται ως ένοχη την όμορφη μητριά του. Όταν εγκαταλείπει την οικογένειά του για το Εδιμβούργο, αυτή η εμμονή θα τον οδηγήσει στον έρωτα για ένα κορίτσι που μοιάζει εκπληκτικά με τη μητέρα του...

Ο ταλαντούχος Σκοτσέζος σκηνοθέτης του «Young Adam» διασκευάζει το μυθιστόρημα «Hallam Foe» του Peter Jinks για να μας χαρίσει ένα αντισυμβατικό και σκοτεινό ψυχολογικό δράμα για την απώλεια, τη λυτρωτική δύναμη της αγάπης και τη ζωή στις στέγες του Εδιμβούργου. Πάνω απ' όλα όμως, η χαρισματική αυτή ταινία αποτελεί μια έξοχη μελέτη ενός συναρπαστικά ταραγμένου και σύνθετου εφηβικού χαρακτήρα φροϋδικών καταβολών που, χάρη και στην αψεγάδιαστη ερμηνεία του Τζέιμι Μπελ (ο μικρός του Μπίλι Έλιοτ), έρχεται να προστεθεί στην πινακοθήκη των αξέχαστων κινηματογραφικών ηρώων.

info

Η ταινία κέρδισε την Αργυρή Άρκτο Καλύτερης Μουσικής στο πρόσφατο Φεστιβάλ του Βερολίνου. Το soundtrack είναι μια εξαιρετική συλλογή τραγουδιών από μεγάλα ονόματα της σύγχρονης indie/pop βρετανικής σκηνής όπως οι Franz Ferdinand, Clinic, Psapp, Cinema, Sons and Daughters και άλλα.

Το φθινόπωρο, με τη δροσιά του, είναι η καλύτερη εποχή για βόλτες στο κέντρο της πόλης. Βόλτες λοιπόν και στην Αριστοτέλους και... στο Ολύμπιον. Αυτό, όχι μόνο λόγω κλιματολογικών συνθηκών, αλλά γιατί μαζί με την επιστροφή στα σχολεία και στις μαθητικές υποχρεώσεις, επιβάλλεται να εξασφαλίσουμε αρκετό παιχνίδι και διασκέδαση στο πρόγραμμα και να μην ξεχνάμε ότι Ζωή χωρίς χαρά και περιπέτεια, δεν είναι Ζωή!

Ώρα για βόλτες... στη μαγεία του κινηματογράφου!

Λύο καινούργια προγράμματα για μαθητές θα προστεθούν φέτος στα γνωστά περσινά του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, ενώ οι παραστάσεις του προγράμματος **Κόκκινη Κλωστή...**, που πέρυσι ήταν ανοιχτές μόνο σε σχολεία, θα γίνονται και Κυριακή πρωί για το υπόλοιπο παιδικό κοινό της πόλης. Αλλά για να γυρίσουμε στις βόλτες... **Βόλτα στη μαγεία του κινηματογράφου** ονομάζεται το καινούργιο πρόγραμμα στο Ολύμπιον για παιδιά δημοτικών σχολείων. Πρόκειται για μια ευφάνταστη και παιχνιδιάρικη ξενάγηση στους χώρους του κτιρίου, με εργαστήρια κατασκευής και παιχνιδιού, επικεντρώνοντας στα στοιχεία αυτά του κινηματογράφου που από την αρχή τον έκαναν τέχνη μαγείας και αποπλάνησης. Εν συντομία, το πρόγραμμα εστιάζει στα τρुक και τα εφέ που χρησιμοποιήθηκαν από την πρώτη στιγμή στον κινηματογράφο και που στην κινηματογραφική προβολή των αδελφών Lumiere στο Παρίσι (1900) έπεισαν τον ταχυδακτυλουργό-μάγο Melies να γίνει κινηματογραφιστής. Είναι τα ίδια που αργότερα θα επιτρέψουν σ' έναν ηθοποιό να πετάξει σαν τον Σούπερμαν, τον Φρεντ Αστέρ να ανέβει στους τοίχους χορεύοντας και 'τραγουδώντας στη βροχή', τη Τζούλι Άντριους, ως Μαίρη Πόπινς, να πίνει τσάι με τους φίλους της γύρω από ένα τραπέζι που αιωρείται κοντά στο ταβάνι κλπ. Αν λοιπόν είστε μαθητές και θέλετε να κάνετε σκι ή βόλτα με αερόστατο στις Άλπεις παρέα με τους φίλους σας, στη μέση της σχολικής εβδομάδας, χωρίς απουσίες, έξοδα και χωρίς να παγώσετε στα χιόνια... ζητήστε να κάντε μια «βόλτα στη μαγεία του κινηματογράφου».

Η ιστορία των κρουστών με ήχους και εικόνες είναι το δεύτερο καινούργιο εκπαιδευτικό πρόγραμμα στο Ολύμπιον φέτος. Αφορά παιδιά όλων των βαθμίδων και όλων των τάξεων, μαθητές δημοτικού, γυμνασίου και λυκείου και κινείται γύρω από μια παράσταση που συνδυάζει ευρηματικά την τέχνη της μουσικής και του κινηματογράφου. Στη σκηνή του κινηματογράφου Ολύμπιον, το μουσικό συγκρότημα **Κρουστώδια**, υπό την διεύθυνση του **Λευτέρη Αγγουριδάκη**, παίζει κρουστά όργανα απ' όλο τον κόσμο, ενώ ταυτόχρονα στην οθόνη προβάλλεται ειδικά κατασκευασμένο βίντεο. Οι μαθητές συμμετέχουν διαδραστικά στο πρόγραμμα, με μουσικά παιχνίδια προσαρμοσμένα στην ηλικία των συγκεκριμένων θεατών. Άλλη μια βόλτα λοιπόν... Ή αν θέλετε πιο κινηματογραφικά: ο γύρος του κόσμου σε 80+ λεπτά, με τύμπανα από την Αφρική, τουμπερλέκια από την Αραβία, γκονγκ από την Ασία, κρουστά από τη Μέση Ανατολή, την Ευρώπη, τη Λατινική Αμερική και φυσικά νταούλια και ντέφια από τον Ελλαδικό χώρο. Ο Λευτέρης Αγγουριδάκης, για όσους παρακολουθούν τα μουσικά πράγματα, είναι καταξιωμένος μουσικός και καθηγητής κρουστών της πόλης μας, μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πολλές δημιουργικές συνεργασίες και συναυλίες.

Βόλτες στο Ολύμπιον για προβολές κάνουν εδώ και χρόνια (από το 2001) τα σχολεία με το γνωστό στους μαθητές πρόγραμμα **Τα σχολεία πάνε σινεμά...** Από τον Οκτώβριο μέχρι τον Μάιο, κάθε πρωί από Δευτέρα έως και Παρασκευή, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης προγραμματίζει προβολές βάσει επιλεγμένων ταινιών που καλύπτουν τα γούστα όλων των ηλικιών, μαθητών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι ταινίες (που έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή Θεαμάτων της Εκπαιδευτικής Διεύθυνσης), έχουν επιλεγεί με βάση το ποιοτικό περιεχόμενό και την αισθητική τους και πριν από την κάθε προβολή γίνεται εισαγωγή στους μαθητές από επαγγελματία του χώρου. Πάνω από 10.000 μαθητές τη περσινή σχολική χρονιά παρακολούθησαν ταινίες όπως «Τα παιδιά της χορωδίας», «Τα ημερολόγια μοτοσικλέτας», «Τα αόρατα παιδιά», ταινίες του Τσάρλι Τσάπλιν και του Μπάστερ Κίτον, καθώς και ταινίες με θέματα που αφορούν την οικολογία και το περιβάλλον, κοινωνικά προβλήματα και την ιστορία.

Νίκος Νικολαΐδης 'Όχι πια εδώ (*)

ας μυθοπλασίας, μιας μυθολογίας. Τους απόκληρους, δεν τους λυπήθηκε. Τους θαύμασε. Όσοις πλεύρισαν οι αυταπάτες, όπως έλεγε ο Πεσόα, αυτούς να εμπιστεύεστε...

Ανήσυχος όπως ήταν (ευτυχώς κάποιοι δεν υποφέρουν μόνο από την ανησυχία τους, μερικοί την απολαμβάνουν κιόλας) αντιστάθηκε σε κάθε παραχώρηση ελευθερίας που τον περιόριζε. "Επικίνδυνο πράγμα το σινεμά" έλεγε και παραβιάζοντας ουκ ολίγους κανόνες της τελεματωμένης γραμματικής του κινηματογράφου, αυτός (ο κλειστοφοβικός όπως τον είπανε, μονομανής όπως παραδεχότανε, αλλά ποτέ γερασμένος και νικημένος) δεν έπαψε στιγμή τον πόλεμο. Κόντρα στην ησυχία της κοινοτοπίας έβγαλε φωνή, έβαλε ένα βινύλιο στο πικάπ και έπιασε να σχεδιάσει άλλη μια ηρωική έξοδο. Προς ένα σύμπαν όπου το παιχνίδι με το φως και τη σκιά παίζεται υπό τους ήχους της Γκλεντόρα. Το είπε, το έκανε κι ακόμα τραγουδάει...

Tότε τον συναντήσαμε. Κάπου ανάμεσα σε μια μεθυσμένη γουλιά και μερικά νυχτερινά πλάνα φετίχ, αφιερωμένα στις παρενέργειες της εμμονής. Σε εικόνες νοτισμένες υγρασία και παραζάλη, στις οργισμένες σελίδες και τα ξεχασμένα σινγκλάκια του Fats Domino, στις κατά καιρούς ανταρσίες του. Τότε ήταν. Τα χρόνια της αντάρας. Εκείνα που τάισαν τη σινεφιλία, τη νεανική ηδονοθηρία μας...

"τι έγινε φίλε μου, δεν τη βγάζουμε με τίποτα, ε;"(**)

Μας σύστησε την παρέα του. Γνωρίσαμε τον Γιώργο τον Σουίνγκ, την έγκλειστη Ευρυδίκη, τη Ρίτα Μπενσουσάν. Τον Τζούμα, τον Βαλαβανίδη, τη Μισέλ, τον Άλκη, τον Μόσχο, τη Δώρα, την Όλια, τον Σπυριδάκη και τα άλλα... κουρέλια. Νυκτοπερπατήσαμε παρέα με απόκληρους, τους στριμωγμένους, νέους, απένταρους κι ωραίους που έπεσαν με τα μούτρα στη ζωή: «τους επαναστάτες του μπλου - τζιν, τους ροκ ν' ρόλερς, τους χαμηλούς οδηγούς των κλεμμένων Μπουίκ στη Συγγρού, τους πεζοδρομιάκηδες κι όσους επέλεξαν την αναχώρηση», όπως έλεγε, «ενάντια στο συναίσθημα - σύνθημα των πολιτικών σούπερ μάρκετ». Παρέα με την -αθώα όμως φατάλ- Βέρα. Τη Βέρα που δεν έρχεται ποτέ...

..."μην τους αφήσεις τους καργιόληδες να μπουέ μεσα"(***)

Μπουκάρουμε στη γιάφκα του. Πολύχρωμα φλιπεράκια, κεριά, σουγιάδες, ματωμένα κραγιόν, γόβες ξυράφια, απλήρωτοι λογαριασμοί. Μεθύσαμε με Singapore Sling και κολασμένα μυστικά. Μαζί μας η σέξι Λάουρα και ο Bill Haley με τους κομήτες του να παραδέρνουν στο τζουκ μποξ. Αναχωρητής, πλην όχι αποκομμένος ή μονόχοντος («πιστεύω στην παρέα, στη συντροφικότητα, στη συμμορία») δήλωνε αυτός ο ζηλωτής της ανεξάρτητης γνώμης, μας καλούσε -όταν ήθελε- στα θρυλικά του πάρτι. Με rock n' roll και φαντασία. Με ταινίες αισθήσεων και παραισθήσεων. Με εικόνες που αγάπησαν τη χίμαιρα, την έκσταση, την έξη, τη μέθεξη... Επιλέγοντας την ιδιώτευση («η στράτευση είναι η εύκολη δικαιολογία για τους ανεπαρκείς και τους ηττοπαθείς» μου είπε σε παλιότερη συνέντευξή μας) δεν έχανε ευκαιρία να ειρωνεύεται την «ιδεολογία της ήττας» που του χρεώσανε. Αλίμονο! Όσοι αγνοήσαμε το πρωθύστερο στα επινοημένα (ουτοπικά / εφιαλτικά) μισοφωτισμένα πλάνα του, πέσαμε πάνω στο «σχήμα του εφιάλητη» που ερχόταν παρακάτω... Έκτοτε, στοιχειώνει εμάς η οξυμένη ιδιοφυΐα του κι εκείνον το φορτίο του κυνισμού του.

"...λοιπόν μάγκες, το σπίτι είναι περικυκλωμένο"(***)...

Τον συναντήσαμε αρκετές φορές ακόμα. Μεταξύ επιθετικών προσδιορισμών (ανυπότακτος, ανέντακτος, άτακτος, αταξινόμητος, κ.ά.), με ένα άλφα στερητικό να σφετερίζεται λοιπές προθέσεις (αντί-ρρηση, παρά-καμψη, εκ-ζήτηση, παρα-φορά, κ.ά.) και διαθέσεις του (ηδονοθήρας, κυνικός, στοχαστικός, προκλητικός, παράτολμος, κ.ά., μερικοί ακόμα τίτλοι στα προς τιμήν του δημοσιεύματα). Με θαυμαστικά και αποσιωπητικά -ισόβιους συνοδούς της γραφής του- να μας διχάζουν, να μας ενώνουν, να ενοχλούν το ομικλώδες υποσυνείδητο μιας γενιάς, μιας εποχής, μι-

(*) «Οι ταινίες μου αποτελούν κεφάλαια δύο μυθιστορημάτων που με τα χρόνια ολοκληρώθηκαν. Το πρώτο με τίτλο «Το Σχήμα Του Εφιάλητη Που Έρχεται» ορίζεται μέσα από την τριλογία «Ευρυδίκη ΒΑ 2037», «Πρωινή Περίπολος» και «The Zero Years» και το δεύτερο με τον τίτλο «Όχι Πια Εδώ» καλύπτεται από τις ταινίες «Τα Κουρέλια Τραγουδάνε Ακόμα», «Γλυκιά Συμμορία» και «Ο Χαμένος Τα Παίρνει Όλα», κύκλος που κι αυτός έκλεισε και περιέχει και τα βιβλία μου «Ο Οργισμένος Βαλκάνιος» και «Γουρούνια Στον Άνεμο». Μένει ανολοκλήρωτο το κείμενο «Αυτοί Που Αγάπησαν Ένα Πτώμα», δηλαδή τα «Singapore Sling» και «Θα Σε Δω Στην Κόλαση Αγάπη Μου» μαζί με τις δυο ανέκδοτες νουβέλες μου «Ο Ιούλιος Και Ο Συμεών Στον Άδη». (...) Ο κύκλος δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί γιατί απλούστατα, μετά το «The Zero Years» (τη θεωρώ καλύτερη αλλά όχι και πιο αγαπημένη μου ταινία), εγκαταλείπω το σινεμά! Το ταξίδι ήταν όμορφο αλλά έχω ένα σωρό άλλα πράγματα να κάνω... Το γιατί είναι πολύ μεγάλη ιστορία. Το «πότε» αποφασίστηκε μόλις τελείωσα το σενάριο του «The Zero Years». Το «γιατί» βρίσκεται τελικά στο ότι (και ας ακούγεται υπερφίαλο...) το σινεμά πια είναι ένα πεδίο που δεν έχει μυστικά, το θεωρώ πλέον κατακτημένο χώρο. Εν ολίγοις, άρχισα να το βαριέμαι. Ασχολούμαι ήδη με αυτό σαράντα πέντε χρόνια, αρκετά»...

(**) Τα Κουρέλια Τραγουδάνε Ακόμα

(***) Γλυκιά Συμμορία

ΜΟΣΧΟΦΙΛΕΡΟ ΜΠΟΥΤΑΡΗ

arrow

Τελειότητα: όταν η αρμονία συναντά την ισορροπία.

Μοσχοφιλερο Μπουτάρη. Αρμονία στο άρωμα, ισορροπία στη γεύση.
Η τελειότητα μπορεί να είναι κρυμμένη ακόμη και σε ένα ποτήρι κρασί.

BOUTARI

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ